

רבי צמח רבינוביץ משידלובצה (הראשון)

שידלובצה, תקצ"ו (1836) - תרנ"ב (1892)

רבי צמח רבינוביץ מראקוב - שידלובצה

1234567

ניספה עם כל בני הקהלה

בן רבי עוזר אברהם רבינוביץ מראקוב.
שושלת ה"יהודי הקדוש" מפשיסחא.

מבית חותנו ירש ירושה כספית גדולה,
אולם משנתרושש קיבל, בשנת תרפ"ה, את
האדמו"רות בראקוב.

חסידיו היו מועטים. נתפרסם בסגולות
שהיה נותן לשואליו.

רבי קהת הלפרין מיארוסלב

נפטר בשנים תרנ"ט-תר"ס (1899-1900)

בן רבי נפתלי הירץ הלפרין מברז'אן
ואחיו של רבי משולם פייביש בעל "שפת
אמת". חתן רבי שמעון מיארוסלב.

היה חביבו של חותנו ולא זזה ידו מתוך
ידו. הוא שרשם את תורת רבו-חותנו
ששימש יסוד לספר "תורת שמעון".

נסע כחסיד אל רבי חיים מצאנז ובבואו
לצאנז ערך רבי חיים לכבודו ארוחה בשרית
למרות שהיה זה בתוך "תשעת הימים".

לרבי קהת היה בית מדרש משלו,
שהתפללו בו טובי העיר.

אהל שמעון, ירושלים תשל"ד עמ' פ"ט

רבי קהת מוועריש

מבני חבורתו הנכבדים של הבעש"ט.

לאחר פטירתו של הבעש"ט היה בין
רעיו-תלמידיו של רבי ליב שרה'ס.

גם אחריו נהרו חסידים ובין תלמידיו
זוכרים רבי אורי פייבל מדובנקא בעל "אור
החכמה" ורבי יצחק אשכנזי מלובוב.

פרטים אודותיו ושנת הסתלקותו בלתי
ידועים.

בן רבי נתן דוד הראשון משידלובצה.
שושלת ה"יהודי הקדוש" מפשיסחא. חתן
רבי אלעזר מקוזניץ ובזוו"ש נשא את נכדתו
של רבי דוד מלעלוב.

קיבל בחסידות מאביו, מרבי חיים
הלברשטאם מצאנז, ומחותנו.

סבו, רבי ירחמיאל מפשיסחא, העיד עליו
בעודנו ילד: עם עשרה נכדים כאלה, הייתי
מביא את משיח! אביו היה קורא לו בתאר:
רבי צמח!

משנת תרכ"ו-אדמו"ר. נתפרסם בעיקר
במופתיו ובאיחורו את זמני התפילה.
איחוריו הגיעו לשיא. לעתים היה מתפלל
שחרית במחצית הלילה, כולל הנחת תפילין.
את ארוחותיו היה אוכל בשעה מאוחרת
בלילה. כל אלה גרמו לכך שמספר חסידיו
לא היה רב. אוצר החכמה

ממלא מקומו בשידלובצה היה בנו רבי
נתן דוד השני. גם יתר בניו כיהנו
באדמו"רות והם: רבי יצחק שמחה באפטא,
רבי מאיר ישראל בפיאסצנה, רבי עוזר
אברהם יוסף בראקוב, רבי צבי מנחם
בוורשה.

רבי צמח רבינוביץ משידלובצה

בן רבי מאיר ישראל רבינוביץ מפיאסצנה.
שושלת ה"יהודי הקדוש" מפשיסחא.

קיבל בתורה מסבו, רבי נח - רבה
המפורסם של פיאסצנה.

בערך משנת תרפ"ו אדמו"ר. בשנת
תרצ"א עבר לשידלובצה, שם מילא את
מקום דודו רבי נתן דוד ב"ר צמח
משידלובצה, אולם חסידיו היו מועטים והוא
הרבה לנסוע בעיירות הסמוכות.

רבי קופיל מאפטא

מתלמידי ה"חזוה" מלובלין, ה"יהודי הקדוש" מפשיסחא ומגדולי חבורתו של רבי שמחה בונים מפשיסחא. האריך ימים והיה חסידם של רבי מנחם מנדל מקוצק ורבי יצחק מאיר מגור.

חי חיי צער ועוני, אבל הצטיין בשמחה ששררה עליו תמיד.

^[אוצר החכמות]

עמד בראש חסידי פשיסחא באפטא והוא שהביא את הרי"מ מגור מאפטא - שם ביקר אצל רבי מאיר מאפטא, אל רבי שמחה בונים מפשיסחא וכתוצאה מכך היה הרי"מ לחסיד נלהב של פשיסחא.

מפורסם היה בענותנותו וכשכבדו הרי"מ מגור בזימון - והוא אז כבן תשעים - נאנח ואמר: אוי לאן שהגענו. אני נחשב כמכובד...

יהודה ליב לזין, השרף, ירושלים תשי"ט, עמ' 208

רבי (יעקב) קופל חסיד מקולומיאה

טיסמניץ, ט"ו באלול תקמ"ז (1787)

בן רבי נחמיה פייבל קאמיעל מקולומיאה. חתן דודו - רבי זלמן, אח אביו.

לפי המקובל, היה מבני חבורתו של הבעש"ט ובבוא למז'בוז' היה הבעש"ט מכבדו להתפלל לפני ה"עמוד". עד היום מצוי בידי האדמו"ר מוויז'ניץ ה"קיסל" של רבי קופל שבו התפלל בבית מדרשו של הבעש"ט.

עסק במסחר וסירב להתפרנס מהרבנות. מקולומיאה עבר לטיסמניץ.

הבעש"ט העיד עליו שהוא "אור גדול" וקבע שאיזור מארמארוש שייך להשפעה החסידית של רבי קופל וצאצאיו.

ילדיו: רבי מנחם מנדל מייסד שושלת קוסוב-ויז'ניץ, רבי יצחק מקולומיאה ובלומה - אשת רבי אורי מסטרליסקה.

על מצבתו נאמר: פה נחצב קבר ללינה, בו יבוא צדיק ברינה, הרבני המופלא.

דבר תורה אחד בשמו, הובא בספרו של בנו - "אהבת שלום".

תפארת שבמלכות עמ' 13-21

רבי קלונימוס מלאנצוט

חתנו של רבי מנחם מנדל מרימנוב.

רבי קלונימוס קלמיש הלוי
עפשטיין מקראקא

קראקא, א' בתמוז תקפ"ג (1823)

בן רבי אהרן הלוי, חתן הגביר ר' מרדכי גוטגולד.

מגדולי תלמידיו של רבי אלימלך מליז'נסק, שאותו החשיב כשוה דרגה לבעש"ט בעצמו.

עם זאת נסע גם אל בני דורו של רבי אלימלך - רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב ורבי לוי יצחק מברדיטשוב.

לאחר פטירתו של רבי אלימלך, היה מבין ראשי החסידים שנסעו אל רבי יעקב יצחק ה"חזוה" מלובלין, רבי ישראל מקוז'ניץ ורבי מנדלי מרימנוב.

עוד בחיי רבי אלימלך, הקים תא חסידי בקראקא וקבע את בית מדרשו בבית המדרש העתיק של רבי נתן נטע שפירא בעל "מגלה עמוקות".

בתחילה נרדף קשות ופעם בשעת דביקותו פגעו בו המתנגדים והכו בו עד זוב דם, אולם הוא לא הרגיש בכך מרוב דביקות. אמרו עליו שהתלהבותו היתה עצומה כל כך עד שהיו חוששים שיעקור את הסככה שלפני ארון הקודש.

עם הכרזת החרם בקראקא כנגד החסידות, בשנת תקמ"ו, גדלו הרדיפות כנגדו. אולם הוא לא נסוג מדרכו. רבו -